

ה"ת 66363/12/18 - מדינת ישראל - יאחב"ל, להב 433 נגד דורון להב

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 66363-12-18 מדינת ישראל - יאחב"ל נ' דורון להב	
לפני:	כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת:	מדינת ישראל - יאחב"ל, להב 433
	נגד
המשיב מס' 8:	דורון להב
בשם המבקשת:	רפ"ק דוד דסקל
בשם המשיב:	עו"ד ציון סהראי, עו"ד ניר לזר

החלטה

1. לפניי בקשה שנייה להארכת תקופת החזקת תפוסים למשך 180 ימים. כרקע ונתונים אפנה להחלטה קודמת בעניינו של המשיב מיום 16.12.18 - ה"ת 15343-07-18 (להלן: ההחלטה הקודמת), אותה יש לראות כבסיס וכחלק בלתי נפרד מההחלטה דנן. ב"כ המשיב הסכימו לבקשה ביחס לחלק מהתפוסים, כשעיקר המחלוקת נגעה לרכוש (מניות המשיב בחברת "נטו אינווסטמנט" להלן: החברה) ושני נכסי נדל"ן (ראו פירוט בהחלטה הקודמת), וכן למכשיר טלפון סלולרי.

2. ביום 6.8.19 התקיים דיון בבקשה, במסגרתו (ולאחריו) הגישה המבקשת דו"חות סודיים (סומנו גא/1 - גא/5) וחומרי חקירה גולמיים. בתמצית שבתמצית, ב"כ המבקשת טען כי שווי העבירות הכולל המיוחסות למשיב עומד על כ- 15.7 מיליון ₪, מתוכן קרוב ל- 10 מיליון ₪ עבירות הלבנת הון והיתרה בעבירות מס. שווי הרכוש לחילוט עומד על כ- 10.5 מיליון ₪. בנסיבות אלה עתר ב"כ המבקשת להותיר את הרכוש כולו תפוס, להבטחת אפשרות חילוט עתידי בשווי עבירות הלבנת הון. אשר למכשיר הטלפון, התנגד לשחרורו גם אם כל החשודים הרלוונטיים יחתמו על ויתור על כלל הראיה הטובה ביותר, בטענה כי המכשיר מכיל ראיות להוכחת ביצוע עבירות.

3. ב"כ המשיב לא ביקשו אמנם לשוב ולקיים דיון מקיף בשאלת הראיות, אך עתרו לכך שבית המשפט יבחן פעם נוספת את התשתית הראייתית ב"משקפיים" של חלוף הזמן (כשנה וחודש ממועד התפיסה), קרי, האם עוצמת החשד כיום מצדיקה המשך תפיסת הרכוש. כן עתרו לבחון את פוטנציאל החילוט, וטענו כי מרגע שהפעילות אותה ביצע המשיב היא פעילות לגיטימית של הפעלת דוכני מזון (באצטדיון סמי עופר בחיפה), הרי שהתקבולים של 10 מיליון ₪ אינם פירות העבירה לצורך חילוט, ולפיכך גם אם יוגש כתב אישום והמשיב יורשע במלוא החשדות המיוחסים לו, לא ניתן יהיה לחלט אפילו 10% מהסכום. כן טענו ב"כ המשיב לנזק הנגרם למשיב כשכתוצאה מהחקירה מסרבים הבנקים להקצות מסגרת אשראי אלא כנגד שעבוד נכסים, ולפיכך הרכוש התפוס אמור לשמש כצינור חמצן למשיב ולעסקיו. לאחר הדיון (באותו היום) הגיש המשיב בקשה להשלמת טיעון קצרה בכתב לה נעתרתי, ואפשרתי למבקשת פרק זמן קצר להשלמת טיעון מטעמה, ככל שתמצא לנכון (לא מצאה). ביום 12.8.19 הגיש המשיב הודעה ובה הפנה להחלטת בית המשפט העליון בע"פ 80/19 אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל (11.8.19) אשר ניתנה יום אחד קודם לכן (שם ייצג ב"כ המשיב), ואשר לטענתו רלוונטית להליך דנן (להלן: עניין אהוד מאיר).

עמוד 1

4. עיינתי בדו"ח הסודי (גא/1) ובחומרי החקירה הגולמיים הרבים שצורפו אליהם מפנה הדו"ח, זאת תוך שנתתי דעתי למלוא טענות הסנגור כמפורט לעיל, ומצאתי כי נכון לשלב זה של ההליך עוצמת החשדות נגד המשיב שרירה, קיימת ורלוונטית. האמת תיאמר, ב"כ המבקשת לא הציגו לעיוני חומרי חקירה גולמיים חדשים, וכמעט כל המסמכים שהוצגו נושאים את חותמת בית המשפט מהליכים קודמים. ועם זאת, לאחר שעיינתי ברשימת פעולות החקירה שבוצעו (גא/5) שוכנעתי הן כי היחידה החוקרת לא שקטה על שמריה וניצלה את הזמן כראוי, והן שבשלב זה התשתית הראייתית הקיימת מצדיקה הארכה נוספת של תקופת התפיסה.

אשר למשך התקופה המבוקשת, מקובלת עליי עמדת המבקשת לפיה יש צורך בהארכה למלוא התקופה המבוקשת, זאת על רקע פעולות החקירה שנותרו לביצוע, כשיובהר שחלק מהפעולות מתמשכות (גא/4 + גא/5).

אשר למכשיר הטלפון, העובדה שמכיל לכאורה ראיות רלוונטיות (גא/3), אין בה כדי למנוע השבתו (תוכנו הועתק במלואו) בכפוף לכך שהמשיב וכל החשודים הרלוונטיים יחתמו על ויתור על כלל הראייה הטובה ביותר.

היקף התפיסה הנדרש

5. בהחלטה הקודמת נערך דיון מקיף בשאלת האיזון הנדרש, תוך הפנייה לפסיקת בית המשפט העליון, ואין בדעתי לחזור על הדברים. שווי עבירות הלבנת ההון לא השתנה, ועומד על כ- 10 מיליון ₪ בקירוב. בהחלטה הקודמת מצאתי לאפשר למשיבה להחזיק תפוסים בשווי מלוא עבירות הלבנת ההון. בנסיבות אלה הוריתי לשחרר חלק מן התפוסים (דירת מגורים, חשבונות בנק על יתרות הזכות שבהם, רכב ועירבון שהופקד לשחרורו) באופן שיעמיד את שווי התפוסים ושווי העבירות בסכום דומה ככל הניתן. עתה, כאמור, יש לשוב ולבחון האם יש הצדקה להאריך את התפיסה בשווי מלוא עבירות הלבנת ההון. למען הסר ספק: עבירות המס שאף אליבא דמבקשת אינן מהוות הלבנת הון, לא מקימות עילת חילוט בשווי, ומשכך אינן רלוונטיות לבקשה לתפיסת רכוש.

6. בהחלטה בעניין אהוד מאיר שניתנה אך לפני יומיים עמד בית המשפט העליון, כבוד השופטת ע' ברון, על התכליות שעומדות בבסיסו של כלי החילוט, על הצורך בתפיסה זמנית על מנת להגשים את יכולת החילוט בתום ההליך, ובצד זאת על החובה לערוך איזונים בין האינטרס הציבורי לבין זכות הקניין של הנאשם (החלטה בתפיסה זמנית לאחר הגשת כתב אישום). הפרק האחרון להחלטה הוקדש לנושא המידתיות, כשבסופה של החלטה נמצא לצמצם מהיקף הרכוש התפוס עד לסך של 18 מיליון ₪, מתוך עבירות בשווי של 35 מיליון ₪. עוד ראוי לציין כי בית המשפט מצא להשאיר את הכספים כולם תפוסים, והיתרה בנכסי נדל"ן ובכלי רכב. מפאת חשיבות ההחלטה ראיתי להביא את עיקרי הפרק האחרון (פסקה 22):

"צמצום היקפו של הצו הזמני מתבקש בראש ובראשונה לנוכח חלוף הזמן מעת תפיסתו של הרכוש עוד בשלב חקירתם של המערערים, ובשים לב להתמשכותו הצפויה של ההליך הפלילי בעניינם. כפי שכבר הוברר, חילוט רכושו של אדם טומן בחובו פגיעה

קשה בזכות הקניין הנתונה לו, והפגיעה מתעצמת ככל שתקופת החילוט מתמשכת. על כן, במסגרת בחינת מידתיות החילוט הזמני נדרש בית המשפט לבחון את פרק הזמן שבו צפוי הצו הזמני לעמוד בתוקף - הן פרק הזמן שחלף הן צפי הזמנים לסיום ההליך (ראו והשוו: רע"פ 1792/99 גאלי נ' מדינת ישראל, פ"ד נג (3) 312, 323 (1999)). בענייננו רכושם של המערערים תפוס כבר כ-5 שנים; והגם שחלפו כשנתיים וחצי מאז הוגש כתב האישום (9.1.2017) - בשלב זה נחקרו עדים בודדים בלבד, בעוד רשימת העדים מונה קרוב ל-400 עדים. בנסיבות אלה, ובהינתן חזקת החפות העומדת למערערים, דעתי היא שנדרש לצמצם את היקף החילוט שנקבע.

עוד נדרש ליתן משקל לכך שעל פי התשתית הראייתית הלכאורית, אמנם המערערים זכו במכרזים שלא כדין ובאמצעות מעשי מרמה - ואולם הם ביצעו את עבודות הסלילה והפיתוח שהתחייבו לבצע על פי מכרזים אלה, נראה שלשביעות רצונה של מי אביבים, ויש להניח כי נשאו בעלויות לא מבוטלות לשם כך. גם בעובדה זו יש כדי להוביל לכלל מסקנה כי נדרש לצמצם את היקף החילוט.

7. בבואי לערוך איזונים בתיק דנן מצאתי כי בשלב זה, לאור עוצמת החשדות המבוססים על איכות חומרי החקירה; בהתחשב בחלקו של המשיב בעבירות; במעמדו בתוך הקבוצה העבריינית (איננו מן הבכירים); בחלוף כשנה וחודש ממועד הפיכת החקירה לגלויה; בהינתן קצב התקדמות החקירה; במשך הזמן הצפוי עד תום החקירה; בהתחשב באפשרות להגשת כתב אישום; במשך הזמן הצפוי לניהול ההליך העיתידי; בסיכויי ההרשעה; בסיכויי החילוט בתום ההליך ככל שהמשיב יורשע במלוא המיוחס לו (על רקע עילות החילוט בהינתן חלקו של המשיב בעבירות); בנזק המצטבר הנגרם לכאורה למשיב ובחזקת החפות שכמובן עומדת לו, ראוי לצמצם משווי התפיסה ולאפשר למבקשת להחזיק בשלב זה רכוש בשווי מחצית מעבירות הלבנת ההון המיוחסות למשיב.

8. שווי הרכוש התפוס הוערך בהחלטה קודמת: דירת מגורים בבעלות המשיב ברחוב ויצמן 92/2 תל אביב (גוש 6212 חלקה 694-690), הוערך על ידי המבקשת בשווי כ- 2 מיליון ₪ לאחר קיזוז משכנתא, וזכויותיו של המשיב (שליש) בדירת מגורים ברחוב ברודצקי 64 תל אביב (גוש 6649 חלקה 282/11), הוערך בשווי כ- 840,000 ₪. שווי מניותיו של המשיב בחברה הוערך בסכום של כ- 7.5 מיליון ₪.

תוצאה

9. א. על מנת להעמיד את שווי הרכוש התפוס על כמחצית משווי עבירות הלבנת ההון, קרי על 5 מיליון ₪, אני מורה על שחרור שתי דירות המגורים (סעיף 8 לעיל), ועל שחרור שליש ממניות המשיב בחברה.

ב. יתרת המניות (שני שליש) והמוצגים יוחזקו על ידי המבקשת למשך 180 ימים נוספים.

ג. מכשיר הטלפון יוחזר למשיב בכפוף לכך שהמשיב וכל החשודים הרלוונטיים יחתמו על ויתור על כלל הראייה הטובה ביותר.

ד. על מנת לאפשר הגשת ערר לבית המשפט המחוזי, אני מורה כי ההחלטה תיכנס לתוקף ביום
20.8.19.

ניתנה היום, י"ב אב תשע"ט, 13 אוגוסט 2019, בהיעדר הצדדים ותישלח אליהם.

חומרי החקירה יוחזרו למבקשת במזכירות בית המשפט החל מיום 14.8.19.